

హాలిడేస్
సత్యనారాయణ

ఇనాళ్ళదలం

2004- మార్చి 10 తేదీ.

ఉదయం ఆరు ఇళ్ల అయిదు.

చెలివిజన్ వారా ప్రసారం అయి వదిలిపోయింది ప్రత్యేక ప్రాంతీయ వార్తలు, విశేషాలు చదువుతూ చెప్పేది ఆకాస్పర్.

వేదరామ్ మాటలుగా అయితే ఇలాంటి దేవుడు కానీ ఆరోజు చెలివిజన్ ఆన్ లైన్ లో ప్రకటించింది అదీదాని కార్యక్రమం ప్రకటించింది అంటే వేదరామ్ అదీ చెప్పాడు. వింటూ వింటూ పురికి వచ్చాడు. వచ్చినప్పుడు అలాటిదిమరి క్షణం ఆంధ్రం చెప్పకుండా ఇంట్లోకి పురికిచ్చాడు.

ఇంట్లో... అప్పు తెల్ల వారింది. అయితే అందరూ క్రైస్టాఫర్ కేబుల్ ముందు వేరాడు. ఓ పక్క ట్రాన్సిస్టర్, మరో పక్క చెలివిజన్ ల పెట్టెలు వచ్చాయి. ఎవరూ చేర్చి అంటున్నట్లు లేదు. ఎవరి ప్రవచనం వారిది ఎవరి ఉపన్యాసాలు వారివిగా ఉంది నిర్ణయితి.

వేదరామ్ కేబుల్ దగ్గరకు రాగానే, రెండు పాదాల చప్పులు కొట్టి అన్నాడు. "ఆ డెవల్ ఎన్జిలీజీ: సుద్ న్యూస్ ఫర్ ఆర్."

అందరూ చణం విచ్చింజిం పాటించారు. "ఇప్పుడే చెప్పింది ఆకాస్పర్. పదింటి మంచి "కవర్" హాల్ స్పెషల్ సేర్వీస్ ఉంది-కొంగవ్యాసాల మంచి పట్టుకొన్నవస్తువులన్నీ ప్రత్యేక కౌంటర్లో పెట్టి అమ్ముతారట!....

"అయితే, నేను సరల్ స్పృచావ్" కొనుక్కుంటాను". అన్నాడు వేదరామ్

వేదరామ్ మనుషుడు మనీష్. ప్రపంచంలో ఎక్కడెక్కడ స్పృచ్ జరినా, వాటి పన్నిటిని స్పెషల్ ఛానెల్స్ లో ఉపగ్రహం "స్పృచావ్" కొనుక్కుంటే తప్ప ఆ ప్రసారాలు చూడటం కష్టం. ప్రభుత్వం పట్టుకొన్న సామానులు అంటే ఇలాటివి ఉప్పుకుండా ఉండి ఉంటాయని మనీష్ నమ్మకం.

"నేను మాత్రం 'ట్యూన్ ట్యూనర్' కొంటాను" అంది వేదరామ్ మనయరాలు వేదవల్లి. ఎలాటి డ్యాన్సులనైనా అదిఉంటే చెయడం తేలిక.

మనుషులు, మనుషురాళ్లు ఇలాతలకో కోరిక బయటపెడు తోంటే చణం ఆశ్చర్యపోయి ఆతర్వాత అన్నాడు వేదరామ్ నెమ్మదిగా, ఇవన్నీ ఏం కొంటారుగానీ, వీటన్నిటి కన్నా మంచి అయిటమ్ ఇంకోటి ఉంది. అందరూ వెళ్ళి ఆ క్యూలో నిలబడండి!"

"ఏమిటిది?"
"ఉల్లిపాయలు!"
"ఉల్లిపాయలా?"
"అంటే ఏమిటి తాళయ్యా?"

వేదరామ్ క్షణం బాధపడ్డాడు. ఎలాటి కారణం వచ్చేసింది! కలలోనైనా ఆను తొన్నాడా తాను, తన మనుషులు, మనుషురాళ్ళకు ఉల్లిపాయలంటే ఏమిటో వివరించి చెప్పాల్సి ఉంటుందని!!

"ఉల్లిపాయలు అంటే.... ఆవో రకం కూరగాయల్లాటివే అనుకోండి. ఎంతో రుచిగా ఉంటాయి. ఉల్లిపాయలు లేకుండా ఆనలు ఆరోజు మేం అన్నం తినేవాళ్ళమే కాదనుకోండి!"

"రోజుకు ఎన్ని తినాలి?"

"అంటే ఏమవుతుంది?" అన్నప్పుడు ప్రశ్నలు.

వేదరామ్ నవ్వాడు "ఏం చెప్పినా మీకు! ఉల్లిపాయలు గుండ్రంగా ఉంటాయి. పైన పొట్టు ఉంటుంది ఆ పొట్టు పోతేనే ఇక ఉల్లిపాయి తినటానికి రెడీ అవుతుందిన్న మాట! రోజుల అన్నీ పొరలు పొరలుగా ఉంటాయి. ఉల్లిపాయను కోసుకొని తింటే, అలాగే తినొచ్చు, ఉల్లిపాయలతో పప్పు కూరలు, ఉప్పా, పెసరట్లు, పచ్చడి, పకోడి.... అట్టే ఉల్లిపాయలతో పోసం ఓ వంద రికాల వంటలైనా చేసుకోవచ్చు అనుకోండి!"

"ఉల్లివేసే మేలు తల్లికూడా చెబుతుంది ఆనేవారు ఆ రోజులో!..." వేదరామ్ కార్యమీనాశీ అంది. ఆరోజుల్ని గుర్తు తెచ్చుకొంటూ.

"మీరంటూంటే గుర్తొస్తోంది తాత గారూ!- మాకు మూడో తరగతిలో ఓ పొడుపుకథ ఉండేది:-

"చిల్లెడొక్క బుల్లెడు చీరలు!" అని. అంటే, విప్పతున్న కొద్ది ఇంకా చాలా పాయలు పాయలుగా విడిపోతూ ఉంటాయని అర్థం దీనికి జవాబే ఉల్లిపాయ!"

"అదేనమ్మా, ఉల్లిపాయ!"

"మరిప్పుడు లేవేమంది!.... నేను బుట్టాకి ఇంతవరకు ఆసలు ఉల్లిపాయనే చూడలేదు" అంది వేదవల్లి బాధగా.

"పెద్ద గొప్ప! ఆనలు నేనే చూడండి! నాకిన్నా ముడేళ్లు చిన్నదానివి, నువ్వు చూసే రేమిటి ఇంక?...." అన్నాడు మనీష్. పదహారేళ్ళ చెల్లెలు వేదవల్లిని వేళకోళం చేస్తూ

“నర్సేందీరా, ఆపు ఇరవై పాతికేళ్ళ యిందేమో మేం కూడా అనలు ఉల్లిపాయ అంటూ చూసి, రుచి చూసి, అప్పట్లో అయితే ఎక్కడబడితే అక్కడ బళ్ళమీద పోసి ఆమ్మోవారు కిలోల లెక్కన. కిలోదర ఎంతుండే... మహా అంతే ఆర్థరూపాయి, కాదుదే అరివైపైసలు అంతే! ఆర్థ రూపాయి పారేస్తే దాదాపు నలభై యాభై ఉల్లిపాయలు వచ్చేవి.”

“మరవర్సీ ఏం అయిపోయాయంది ఇప్పుడు?” వేదవల్లి అడిగింది.

మీనాక్షి నిట్టూర్చి ఉక్కుంది- ఆమెకు ఆక్షణంలో ఉల్లిపాయలతో పులుసు తినాలని ఉంది. బెల్లంవేసి ఉల్లిపాయలు ముక్కలుగా తరుక్కొని పులుసు చేసికొని. పక్కనే ఉల్లిపాయలు వంశాయల కలిపిన బండ పచ్చడి ఉంచుకొండే... మినాక్షి ఆ రుచికే

నోట్లో వీచురింది. కానీ ఆ పాత నంగతి నిర్దుక్షురాగానే కళ్ళలో స్థిభ వచ్చాయి.

“వ్వే, ఏం చేస్తాం ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మీనోట్లో శని ఉందిగాబట్టి.... ఓ పాతికేళ్ళ క్రితం.... అట్టో, ఉల్లిపాయలకు అన్న చరిత్ర అంతా ఇలా కాదా లే? ఇంత పెద్ద దేశమా మనది- ఒకసారి ఏకంగా పార్లమెంటు ఎన్నికలు పూర్తిగా ఉల్లిపాయల ఓట విషయంలోనే జరిగాయి. ఆ రవైపైసలు కిలోదర ఉండాల్సిన ఉల్లిపాయలు ఏకంగా ఆర్థరూపాయలు, ఏడు రూపాయలు అయిపోయింది!....

“ఎందుకలా, అయిపోయింది? మనిష్ ప్రశ్న.

“ఏమోనమ్మా- ఆవిషయం ఎవరికీ తెలియదు. అధికారం ఉన్న పార్టీని పడగొట్టాలని ప్రతిపక్షంవారు పధకంపన్ని వారి రేటు

పెరిగేలా శాసనార్థులు కాదు, వెనక వీదో విదేశీ వాస్తం ఉందన్నారు. ఇటు రుచి వీ కుట్లో అటు కెజి బి పధికమో వీదో ఉందన్నారు ఏదో తెల్సుకొనేందుకు రెండు కమిషన్లకు కూడా పేశారు. ఆ కమిషన్లు రిపోర్టులు ఇచ్చాయో లేదో తెలియ దిస్తే ఏం జరిగిందో కూడా తెలియ, మోక్షానికి ఆర్థరూపాయల కిలో ఉల్లిపాయలు కాస్తా ఏకంగా బజారోంచే మాయం అయిపోయాయి. వాటి ఉత్పత్తిమీద, కక్షకొట్టి ఏదోవో టాక్సులు వేశారు సబ్సిడీలు తీశారు. ఆఖరికి వాటిని పండించకూడదనే నిషేధం కూడా వేసినట్టే ఉన్నారు....

అంతే-తర్వాత ఉల్లిపాయలంటూ ఏదో మేం!” అన్నాడు వెదరామ్ గతాన్ని అంతా గుర్తు తెచ్చుకొంటూ.

With best compliments from :

Phone : 63258

FREEDOM PRINTERS

THE EMPRESS OF IMPRESSIONS

1-1-261/10, Anil Bhavan
Chikkadpally,
Hyderabad-500 020.

"ఉల్లిపాయలు తెస్తే ఏం చెప్పామంటే అనడిగింది మినాక్షి.

వేదరామ్ నవ్వాడు: "నమో, మరి పిల్లలు లెచివెళ్ళి అక్కడ క్యూలో నిలబడ్డా వాళ్ళెంత ఇస్తారో మన దాన్ని బట్టిగదా ఇద్దరూ చెరోకిలో తెస్తే ఓ రెండు రోజుల ఆవేతిందా... ఉల్లిపాయి పకాడి, ఉల్లిపాయ పులుసు. ఉల్లిపాయ బంగాళాదూంపలకూర ఉల్లికారం వెసిన వంకాయకూర...."

"చాలెండి లిస్టు! ఇన్నిటికీ పనిపడేని వీళ్ళు తెస్తారనే నీనమ్మకం? స్టూడెంట్ గుడ్ అంటున్నారు. వాటిని పట్టుకొన్నారు అంటున్నారు ఏముంది. దేశంలో అందరు పెద్దలూ మిగిల్చిన వే కదా మనకు-చచ్చువీ పుచ్చువీ!" అంది మినాక్షికి.

"సర్లే....ముందుమీ రులేవండిరా బాబు లేచివెళ్ళి ఉల్లిపాయలకూనలో నిలబడండి!

ఎన్ని ఇస్తే అన్ని తీసుకొనిరండి?...." అని పిల్లల్ని తొందర పెట్టాడు వేదరామ్.

జీవితంలో మొదటిసారి ఉల్లిపాయల్ని తిన గలుగు తాకడా అనే ఆశలో కిక్కిరారు పిల్లలు.. జేబులో తలో అయిదువందలూ వేసుకొని!

మధ్యాహ్నం వచ్చేండు దాటింది. రెండయింది.

ఇంటికి ఇంకా ఎవరూ చేరుకోలేదు. మినాక్షి ప్రాణం ప్రాణంలోలేదు.

"ఏమిటండీ - పిల్లలు ఉదయమనగా వెళ్ళారు. ఇంతవరకూ రాలేదు మీరొకసారి వెళ్ళి చూసివస్తారా. ఏం?"

వేదరామ్ కు చిరగాననే ఉంది. ఎప్పుడు రావాల్సినవాళ్ళ! ఇంకా రానేలేదు. అక్కడ అంత పెద్దక్కూలు ఉండి ఉంటాయా? ఇంత ఆలస్యం అయిందంటే క్షణం వేదరామ్.

మనసుకిడు శంకించింది. వెళ్ళటమూ, మానటమూ అని ఎంతో ఆలోచించారాయన.

బదాందలలో వెళ్ళి. వాళ్ళను వెతికి పట్టుకోవటం ఏమంత తేలికైన పనిగాదు.

తురో అరగంట ఆగితే వాళ్ళే వచ్చే అవకాశం ఉందనుకొన్నాడు వేదరామ్. అసలు వాళ్ళు రావటం లేటవుతున్న కొద్దీ మధ్యాహ్నం ప్రోగ్రాం అంతా అప్ సెన్ డ్ అయి పోతూ ఉంటుంది.

వాళ్ళు గనుక మధ్యాహ్నానికి ముందే వచ్చి ఉంటే పకోడీలు వేడివేడిగా వేయించుకొని తిని ఉండాల్సిన ప్రోగ్రాం ఉంది.

ఇంకా ఆరగంటో, గంటో ఆలస్యం అయితే ఆ ప్రోగ్రాం ఇంక రద్దవుతుంది కోవాల్సిందే! ఇకమిగిలేది రాత్రికి ఉల్లి పాయలపులుసు, వగైరాలు!

ఇంజనీరింగ్ , మెడికల్ ఎంట్రన్స్ సరీక్షల కోవింగులో నూతనాభివృద్ధి సంస్థ వారి

విజ్ఞాన ట్యూటోరియల్స్

బాడీపేట, గుంటూరు.
యాజమాన్యం

నృజనాథ్ క శక్తితో స్పందించే ఆధునిక యుగపు యువతరాన్ని తయారు చేయడానికి ప్రాథమిక విద్యలో ఎనూత్న షోకడలను ప్రవేశ పెడుతూ ఈ సంవత్సరం ప్రారంభించిన సంస్థ.

విజ్ఞాన లిటిల్ పబ్లిక్ స్కూల్

లక్ష్మీపురం - మెయిన్ రోడ్ - గుంటూరు.
ఇంగ్లీషు - తెలుగు మీడియంలో విద్యాబోధన, హాస్టలు వసతి కలవు.

వేదరామ్ కు నిరసం వచ్చింది. మరో అరగంట తర్వాత - వేదవల్లి ఇంట్కి వచ్చింది. ఉత్తరవల్లితో.

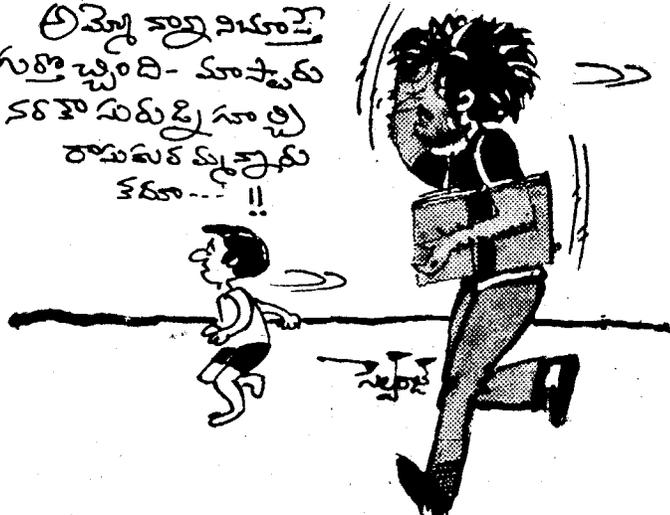
"ఏమి అందమ్మా అనిగారు" వేదరామ్, మీనాక్షి ఇద్దరూ ఒకేవారి.

వేదవల్లి క్షణం ఆగి అంది ఆ క్షణం లోనే ఆమె ఆ రోజులో పద్మశ్రమ ఎంతో వేదరామ్, మినాక్షి లకు అర్థం అయింది. " ఏమిటోనండీ, వేదవల్లి ఉల్లిపాయలు | మీరంటారు చూడండి కొండపల్లి చేంతారు లాటికూ? అని ఆలా ఉండని పించింది దీనికి తోడు ఆ కుక్కలలో ఉంచే వాళ్ళకు టికెట్లు, సోదా ఒక్క డివిన్లు.... అబ్బో-ఈ కలామునిరారు కను అక్కడ! వీళ్ళందరికీతోడు- పోలీసులు, చాకిరికీతో, చేతిలో లాటి కుప్పాకులలో.

"ఏమిటి ఇందరా దానికో? మీ?!" అవ దిగింది మినాక్షి ఆశ్చర్యంగా

"ఆ - ఇందరా ఒక్క ఉల్లిపాయల కొంటి దగ్గరే! ఏమిటి ఆ ఉల్లి కొంటెలు

అమ్మో కల్లు నిమ్మలై
గుల్లొచ్చింది - మామ్మకు
నరకాసుపుచ్చి సూల్లి
రాసుమకమ్మక్కాకు
కదూ...!!

దాదాపు ఖాళీగానే ఉన్నాయి!... అదరూ కలాగే ఉల్లిపాయలులిని ఎన్నో వప్పు వూళ్ళూ అయి ఉంటుందని వచ్చి ఉంటారు. ఆ రోజు చూస్తే నాకు చికాకేసింది. మనీష్ కు చెప్పివచ్చేశాను. ఇంకోగంట నిలబడితేగానీ మోక్షం చిక్కెలాలేదు - ఇంతాచేసి ఎంత ఇస్తున్నారు - తలకోఅరకీలో! ఎన్నోళ్ళో తినకుండా ఉన్నాం. ఇప్పుడు ఘాత్రం ఏంకొంప మునిగి పోతోంది!" అంది వేదవల్లి కొంచెం నిరాశతో, కొంచెం నిస్పృహతో.

"అదేమిటమ్మా, ఉల్లి పాయల్ని చూస్తే తళతళ మంటూఉంటాయి. బహుశా ఇక్కడికిన్నీ కుళ్లువే వచ్చాయి కాబోలు.... పోస్టె, ఇంటికి వచ్చేసి మంచిపనిచేశావో!"

- అతని ద్రాక్షలు పుల్లన. ఆ సామెతకు నిజమైన అర్థం ఏమిటో వేదరామ్ కు ఆరోజే తెలిపింది.

- అరగంట తర్వాత మనీష్ కూడా వచ్చేశాడు. అక్కడ పరిస్థితి మరీ అర్వా వన్నం అయిందంటూ. "ఏమిటి ఉల్లిపాయలు తినక పోతే కాంపేం మునిగిపోతూ. అంటూ.

వేదరామ్, మీనాక్షి ఏమీ అనలేదు. ఉల్లిపాయలు దొరకక పోతే దొరక్క- పోయాయి కనీసం క్షేమంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చారనే తృప్తిగా ఆసుకున్నారు.

- సాయంత్రం వార్తా ప్రసారంలో ఆరోజు కప్పర్ హాల్ దగ్గర బాప్పవాయి ప్రయోగం, ఆ తర్వాత కాబ్బులు జరిగాయని, అందులో ఆరుగురు చనిపోయారని చెప్పారు. ఫలితంగా ఉల్లిపాయల అమ్మ కాన్నిని వేదించినట్లు ప్రభుత్వం ఆర్డినెన్సు జారీ చేసిందట.

- పిల్లలిద్దర్ని ఒకసారి చూసుకొని దీర్ఘంగా నిట్టూర్చుకొన్నాడు వేదరామ్. ★

తత్వ 'మనీ'

ఈ కోటలోని ద్రాక్షల ఆబా
వా ఎండల్ని త్రాగి త్రాగి
వల్లగా బయటపడ్డాయి :
ఈ అడివిలోని కార్మిళ్ళలోని
ఆర్థిగా
వా వాళ్ళు తిప్పి తిప్పి
తయంకరంగా లావెక్కడ క్షాయి :
ఈ ఇంటిలోని వందికొక్కలు
చెర్రిగా
వా ఆక్సిజన్ విట్టి పీట్టి
తెల్లగా ఉబ్బుతున్నాయి :
అయినా -
మన్వింకా చూస్తూ విచ్చిన వేంనే వైం?
నీ కమస్రద్ధవి అగ్నిగోళంగా మారేవి
నీ చూస్తూల్ని గొడ్డక్కగా చేయి :
నీ కాళ్ళువి కత్తులుగా దూసి :
పదాల రాములు

మీనాక్షికి ఆశ్చర్యంగా ఉంది - కాలికాలం అని ఎవరన్నారోగానీ నిజంగా ఆలా ఉంది పరిస్థితి. "ఉల్లిపాయలకోసం కూ లేమిటి? అక్కడ పోలీసులేమిటి? అయినా అంత మంది జనం అక్కడ గుమిగూడాతుంటే... ఎంతగా మొహం వాచిపోయారో వాటికోసం ప్రజలు.

- ఏదవ కాలం వచ్చేసిందన్న మాట! వీర బ్రహ్మం ఈ సంగతి చెప్పారో లేదో గానీ.... ఆ రోజులు మాత్రం వచ్చేశాయ్:

- వేదరామ్ కు ఎంతో నిరాశగా ఉంది పాతికేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ తినగలుగుతున్నాం కదానుకొంటే.... ఇదేమిటి ఇలా అయింది.

చణం తర్వాత కానే అంది వేదవల్లి మళ్ళీ " ఏమిటో మీరింత చెపుతున్నారు కానీ.... వాటిని చూస్తే ఏ రుచి వచ్చి ఉండేలా కనపడటం లేదునాకు: పైగా పైన అంతా నల్లగా కుళ్ళిపోయినట్లుగా...."